

US-meddelelse
Center for Asyl og Familiesammenføring
Familiesammenføringsmeddelelse nr. 1/08
27. maj 2008

Behandling af ansøgninger om familiesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten

1. Indledning

Et medfølgende familiemedlem til en EU-statsborger, som har ret til ophold her i landet i medfør af EF-traktatens bestemmelser om arbejdskraftens fri bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser, gives registreringsbevis eller opholdskort af statsforvaltningen efter EU-opholdsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 300 af 29. april 2008.

EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed finder ikke anvendelse på rent interne forhold. Det betyder, at familiemedlemmer til i Danmark bosiddende personer med dansk indfødsret som udgangspunkt ikke kan opnå ret til ophold i Danmark i medfør af EU-rettens regler. Det følger dog af EF-domstolens praksis, at en EU-statsborger ikke i alle tilfælde er afskåret fra at påberåbe sig at være omfattet af EU-reglerne i sit eget land, hvis den pågældende har gjort brug af retten til fri bevægelighed, jf. navnlig EF-domstolens dom i sag C-291/05 (Eind) og i sag C-60/00 (Carpenter).

Eind-dommen, der er afsagt den 11. december 2007, vedrørte en nederlandsk mand, der i februar 2000 rejste til Storbritannien for at arbejde. Mens han opholdt sig i Storbritannien, indrejste hans 11-årige datter, der havde statsborgerskab i Surinam, direkte fra Surinam til Storbritannien, hvor hun fik opholdstilladelse. I oktober 2001 rejste den nederlandske mand tilbage til Nederlandene sammen med sin datter, og datteren søgte om opholdstilladelse i Nederlandene. Datteren fik afslag på opholdstilladelse i Nederlandene, da faderen efter sin tilbagevenden til Nederlandene modtog kontanthjælp og ikke udførte eller søgte arbejde. De nederlandske myndigheder mente således, at faderen ikke var omfattet af EU-reglerne om arbejdskraftens fri bevægelighed, da han netop ikke søgte eller udførte arbejde i Nederlandene, da han vendte tilbage. EF-domstolen udtalte, at en borger fra et land uden for EU (som datteren) har ret til familiesammenføring i den konkrete situation, selvom faderen (EU-borgeren) ikke udfører et reelt og faktisk arbejde ved sin tilbagevenden til sit hjemland (Nederlandene).

Carpenter-dommen vedrørte et tilfælde, hvor hr. Carpenter, der var britisk statsborger, leverede grænseoverskridende tjenesteydelser til kunder etableret i andre EU-medlemsstater og i Storbritannien. Hr. Carpenters virksomhed var etableret i

Storbritannien, og hr. Carpenter foretog forretningsrejser til andre EU-medlemsstater. Storbritannien udviste fru Carpenter, der var filippinsk statsborger, men EF-domstolen fastslog, at fru Carpenter i kraft af EF-traktatens bestemmelse om fri bevægelighed for tjenesteydelser havde en afledet ret til at opholde sig i Storbritannien. Domstolen lagde vægt på, at hr. Carpenters udøvelse af en grundlæggende frihed ikke ville få fuld gennemslagskraft, hvis han blev afholdt fra at udøve den som følge af de hindringer, der opstilles i Storbritannien for ægtefællens indrejse og ophold. Endvidere bemærkede Domstolen, at ægteskabet ubestridt var reelt, og at der var etableret et familieliv, idet fru Carpenter bl.a. passede hr. Carpenters børn fra et tidligere ægteskab.

Nærværende familiesammenføringsmeddelelse fastlægger, i hvilket omfang Udlændingetjenesten kan udstede registreringsbevis/opholdskort til familiemedlemmer til danske statsborgere efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 13, jf. § 33, stk. 3, efter de principper, som EF-domstolen har fastlagt i Eind- og Carpenter-dommene.

2. Retningslinier

2.1. Betingelser for familiesammenføring i de tilfælde, hvor den danske statsborger har opholdt sig i et andet EU-land som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder (Eind-dommen)

Registreringsbevis/opholdskort på baggrund af EF-Domstolens retspraksis (Eind-dommen) til udenlandske familiemedlemmer til danske statsborgere, der har opholdt sig i et andet EU-land, udstedes efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 13 under følgende betingelser, jf. Integrationsministeriets notat af 10. april 2008, der er vedlagt som bilag 1:

- 1) Den danske statsborger har opholdt sig i et andet EU-land som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 7,
- 2) det udenlandske familiemedlem skal lovligt have boet i det EU-land, hvor den danske statsborger har udnyttet retten til ophold som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 7, og
- 3) i de tilfælde, hvor ansøger er ægtefælle, registreret partner eller fast samlever til den danske statsborger, skal ægteskabet, det registrerede partnerskab eller faste samlivsforhold fortsat bestå ved udstedelsen af registreringsbevis/opholdskort.

Kredsen af EU-lande

Følgende lande er EU-lande: Belgien, Bulgarien, Cypern, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Irland, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn, Østrig og Danmark.

Statsborgere fra EØS-landene (Norge, Island og Liechtenstein) og statsborgere fra Schweiz sidestilles med statsborgere fra EU-landene, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 1, stk. 2.

Den danske statsborgers ophold i EU-landet

Der kan ikke opstilles et mindstekrav til opholdets længde, men det må være en forudsætning, at den danske statsborger faktisk og reelt har udnyttet retten til ophold som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, at beskæftigelsen ikke har været af rent marginal karakter, og at den danske statsborger har haft et egentligt ophold i EU-landet, jf. Udlændingelovkontorets udtalelse til Internationalt Kontor fremsendt ved e-post af 27. september 2006, der er vedlagt som bilag 2. Det er derfor normalt en betingelse, at der har været tale om beskæftigelse af mindst et par ugers varighed og i minimum 10-12 timer ugentligt.

Det er derimod ikke et krav, at den danske statsborger har fået udstedt registreringsbevis af det pågældende EU-land, hvis blot han opfyldte betingelserne for at udnytte retten til ophold som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder. Således vil f.eks. en dansk diplomat, der opholder sig og arbejder i et andet EU-land på baggrund af Wienerkonventionens regler, opfylde kravene til opholdsgrundlag efter principperne i Eind-dommen.

Opholdsret som modtagere af tjenesteydelser, studerende eller tilstrækkelige midler opfylder ikke længere kravene til opholdsgrundlag efter principperne i Eind-dommen, jf. Integrationsministeriets notat af 21. december 2004, der er vedlagt som bilag 3.

Dette indebærer blandt andet, at en dansk statsborger, som har taget ophold i et andet EU-land på baggrund af tilstrækkelige midler, men bibeholdt sit arbejde i Danmark, ikke vil opfylde kravene til opholdsgrundlag efter Eind-dommen.

I den modsatte situation, hvor en dansk statsborger tager arbejde i et andet EU-land, men bibeholder bopælen i Danmark, vil Eind-dommens principper heller ikke finde anvendelse, idet pågældende ikke har taget ophold i et andet EU-land.

Det udenlandske familiemedlems lovlige ophold i EU-landet

Det udenlandske familiemedlem skal – uanset om denne er tredjelandstatsborger eller EU-statsborger – lovligt have boet i det EU-land, hvor den danske statsborger har udnyttet retten til ophold som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder. Det udenlandske familiemedlem, skal således være meddelt opholdstilladelse, opholdskort, opholdsbevis eller registreringsbevis el. lign. af de nationale myndigheder.

Det udenlandske familiemedlems indrejse i Danmark

Det er ikke et krav, at det udenlandske familiemedlem indrejser i Danmark samtidig med den danske statsborger. Længere tids forskydning mellem familiemedlemmernes indrejse må således accepteres, således som det ville være tilfældet, hvis den danske statsborger var indrejst i et tredje EU-land.

Kredsen af familiemedlemmer

Disse retningslinier finder anvendelse for følgende familiemedlemmer, jf. Integrationsministeriets notat af 10. april 2008, der er vedlagt som bilag 1:

- ægtefælle,
- registreret partner,
- fast samlever over 18 år, såfremt pågældende har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed med en dansk statsborger over 18 år, og såfremt den danske statsborger påtager sig at forsørge samleveren, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 16,
- direkte efterkommere af den danske statsborger eller af ægtefællen/den registrerede partner/den faste samlever, som ikke er fyldt 21 år,
- direkte efterkommere i øvrigt af den danske statsborger eller af ægtefællen/den registrerede partner/den faste samlever, som forsørges af den danske statsborger, og
- slægtninge i opstigende linje til den danske statsborger eller til ægtefællen/den registrerede partner/den faste samlever, som forsørges af den danske statsborger.

Det bemærkes, at der for ægtefæller/registrerede partnere ikke stilles krav om samliv på fælles bopæl eller alderskrav.

Et fast samlivsforhold af længere varighed foreligger, såfremt parterne kan dokumentere samliv på fælles bopæl i mindst 1½-2 år forud for indreisen i Danmark eller efter konkret vurdering i kortere tid, hvis der i samlivsforholdet er fællesbørn.

Omgåelse af udlændingelovens regler

Ovennævnte retningslinier finder ikke anvendelse, hvis der er tale om bevidst omgåelse af udlændingelovens regler om familiesammenføring, idet personer, der er omfattet af EU-rettens regler, ikke kan påberåbe sig disse med henblik

på uretmæssigt at unddrage sig en anvendelse af national lovgivning. Det kan ikke betegnes som uretmæssig unddragelse af national lovgivning, at formålet med, at familiemedlemmerne har bosat i et andet EU-land, er at kunne vende tilbage til oprindelseslandet i medfør af EU-rettens regler, jf. EF-domstolens dom i sag C-109/01 (Akrich). Uretmæssig unddragelse vil således som udgangspunkt kun foreligge ved ægteskaber, der er indgået pro forma eller tvangsmæssigt.

Tidsbegrænset ophold

Efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 33, stk. 3, henhører sagen i første instans under Udlændingesservices kompetence. Hvis en sådan ansøgning indgives til statsforvaltningen, skal statsforvaltningen videresende ansøgningen til styrelsen med henblik på afgørelse efter udlændingeloven.

Styrelsens afgørelse kan påklages til Integrationsministeriet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 35, 1. pkt. Påklages afgørelsen inden 7 dage efter, det den er meddelt familiemedlemmet, har pågældende ret til at blive her i landet, indtil klagesagen er afgjort, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 35, 2. pkt.

Familiemedlemmer, der er EU-statsborgere, skal ansøge om registreringsbevis senest 3 måneder efter indrejsen, hvis opholdet forventes at vare mere end 3 måneder, og registreringsbeviset udstedes ikke for noget bestemt tidsrum, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 21. I øvrigt udstedes registreringsbeviset i overensstemmelse med EU-opholdsbekendtgørelsens § 23, der finder analog anvendelse.

Familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, skal ansøge om opholdskort senest 3 måneder efter indrejsen, hvis opholdet forventes at vare mere end 3 måneder, og opholdskortet udstedes for 5 år, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 25. I øvrigt udstedes opholdskortet i overensstemmelse med EU-opholdsbekendtgørelsens § 26, der finder analog anvendelse.

Familiemedlemmet til den danske statsborger er fritaget for krav om arbejdstilladelse, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 18, jf. udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2.

Det udenlandske familiemedlem er ikke omfattet af integrationsloven, jf. integrationslovens § 2, stk. 3, således som denne bestemmelse er fortolket i Integrationsministeriets brev af 22. april 2004, der vedlagt som bilag 4.

Tidsbegrænset opholdsret ophører, hvis det udenlandske familiemedlem ikke længere opfylder betingelserne for det udstedte registreringsbevis eller opholdskort, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 30, stk. 1, hvis grundlaget for det udstedte registreringsbevis eller opholdskort var urigtigt, eller hvis den pågældende har opnået registreringsbeviset eller opholdskortet ved svig, herunder i kraft af et pro forma-ægteskab, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 32, stk. 2. Afgørelse herom, herunder inddragelse af tredjelandstatsborgeres op-

holdskort, foretages af Udlændingesservice, og udlændingelovens § 26, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 32, stk. 1. Styrelsens afgørelse kan påklages til Integrationsministeriet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 35.

Tidsubegrænset ophold

Familiemedlemmer, der er EU-statsborgere, har ret til tidsubegrænset ophold her i landet, når pågældende har haft lovligt ophold her i landet uafbrudt i 5 år, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 19, stk. 1, og bevis for ret til tidsubegrænset ophold udstedes af Udlændingesservice, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 28, stk. 1, og § 33, stk. 3.

Familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, har ret til tidsubegrænset ophold her i landet, når pågældende har haft lovligt ophold her i landet uafbrudt i 5 år og i hele denne periode har boet sammen med den danske statsborger, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 19, stk. 4, der finder analog anvendelse. Tidsubegrænset opholdskort udstedes for 10 år af Udlændingesservice, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 28, stk. 1, og § 33, stk. 3. Det tidsubegrænsede opholdskort fornys automatisk hvert 10. år.

Tidsubegrænset opholdsret ophører, hvis det udenlandske familiemedlem har opholdt sig uden for landet i mere end 2 på hinanden følgende år, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 31, hvis grundlaget for det udstedte registreringsbevis eller opholdskort var urigtigt, eller hvis den pågældende har opnået registreringsbeviset eller opholdskortet ved svig, herunder i kraft af et formaægteskab, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 32, stk. 2. Afgørelse herom, herunder inddragelse af tredjelandstatsborgeres opholdskort, foretages af Udlændingesservice, og udlændingelovens § 26, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 32, stk. 1. Styrelsens afgørelse kan påklages til Integrationsministeriet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 35.

2.2. Betingelser for familiesammenføring i de tilfælde, hvor den danske statsborger opholder sig i Danmark, og her anvender EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed af tjenesteydelser (Carpenter-dommen)

Registreringsbevis/opholdskort på baggrund af EF-Domstolens retspraksis (Carpenter-dommen) til udenlandske familiemedlemmer til danske statsborgere, der opholder sig i Danmark, og her anvender EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed af tjenesteydelser udstedes efter EU-bekendtgørelsens § 13 under følgende betingelser:

- 1) Den danske statsborger opholder sig i Danmark, og her leverer en i forhold til et andet EU-land grænseoverskridende tjenesteydelser, jf. EF-traktatens art. 49,
- 2) det udenlandske familiemedlem skal lovligt være indrejst i Danmark,

- 3) i de tilfælde, hvor ansøger er ægtefælle, registreret partner eller fast samlever til den danske statsborger, skal ægteskabet, det registrerede partnerskab eller faste samlivsforhold fortsat bestå ved udstedelsen af registreringsbevis/opholdskort, og
- 4) familiemedlemmerne skal have etableret et reelt familieliv i Danmark.

Kredsen af EU-lande

Følgende lande er EU-lande: Belgien, Bulgarien, Cypern, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Irland, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn, Østrig og Danmark.

Statsborgere fra EØS-landene (Norge, Island og Liechtenstein) og statsborgere fra Schweiz sidestilles med statsborgere fra EU-landene, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 1, stk. 2.

Grænseoverskridende tjenesteydelse

En grænseoverskridende tjenesteydelse kan eksempelvis være salg af annoncereplads i tidsskrifter, rådgivning mod betaling per telefon eller e-mail, udbud af brevkurser, salg af lotterisedler eller koncertbilletter til personer, der opholder sig i et andet EU-land.

Reelt familieliv

Det er en betingelse for udstedelse af registreringsbevis/opholdskort til det udenlandske familiemedlem, at familiemedlemmerne har etableret et reelt familieliv i Danmark. Dette er eksempelvis tilfældet, hvis det udenlandske familiemedlem på den fælles bopæl passer den danske statsborgers mindreårige børn.

Kredsen af familiemedlemmer

Udover ægtefæller/registrerede partnere, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1, finder disse retningslinier tilsvarende anvendelse for faste samlevere over 18 år, hvis pågældende har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed med en dansk statsborger over 18 år, jf. principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 1. I så fald skal den danske statsborger påtage sig at forsørge samleveren, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, stk. 2.

Det bemærkes, at der for ægtefæller/registrerede partnere ikke stilles krav om samliv på fælles bopæl eller alderskrav.

Et fast samlivsforhold af længere varighed foreligger, såfremt parterne kan dokumentere samliv på fælles bopæl i mindst 1½-2 år forud for indrejsen i Danmark eller efter konkret vurdering i kortere tid, hvis der i samlivsforholdet er fællesbørn.

Er der i ægteskabet/parforholdet fælles- og særbørn under 21 år, gives disse ligeledes registreringsbevis/opholdskort, såfremt den danske ægtefælle, den registrerede partner eller samleveren opfylder ovennævnte retningslinier, jf. EU-opholds-bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 2.

Omgåelse af udlændingelovens regler

Ovennævnte retningslinier finder ikke anvendelse, hvis der er tale om bevidst omgåelse af udlændingelovens regler om familiesammenføring, idet personer, der er omfattet af traktathjemlede rettigheder, ikke kan påberåbe sig disse med henblik på uretmæssigt at unddrage sig en anvendelse af national lovgivning. Det kan ikke betegnes som uretmæssig unddragelse af national lovgivning, at formålet med, at familiemedlemmerne har bosat sig i et andet EU-land, er at kunne vende tilbage til oprindelseslandet i medfør af EU-rettens regler, jf. EF-domstolens dom i sag C-109/01 (Akrich). Uretmæssig unddragelse vil således som udgangspunkt kun foreligge ved ægteskaber, der er indgået pro forma eller tvangsmæssigt.

Tidsbegrænset ophold

Efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 33, stk. 3, henhører sagen i første instans under Udlændingenservices kompetence. Hvis en sådan ansøgning indgives til statsforvaltningen, skal statsforvaltningen videresende ansøgningen til styrelsen med henblik på afgørelse efter udlændingeloven.

Styrelsens afgørelse kan påklages til Integrationsministeriet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 35, 1. pkt. Påklages afgørelsen inden 7 dage efter, det den er meddelt familiemedlemmet, har pågældende ret til at blive her i landet, indtil klagesagen er afgjort, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 35, 2. pkt.

Familiemedlemmer, der er EU-statsborgere, skal ansøge om registreringsbevis senest 3 måneder efter indrejsen, hvis opholdet forventes at vare mere end 3 måneder, og registreringsbeviset udstedes ikke for noget bestemt tidsrum, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 21. I øvrigt udstedes registreringsbeviset i overensstemmelse med EU-opholdsbekendtgørelsens § 23, der finder analog anvendelse.

Familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, skal ansøge om opholdskort senest 3 måneder efter indrejsen, hvis opholdet forventes at vare mere end 3 måneder, og opholdskortet udstedes for 5 år, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 25. I øvrigt udstedes opholdskortet i overensstemmelse med EU-opholdsbekendtgørelsens § 26, der finder analog anvendelse.

Familiemedlemmet til den danske statsborger er fritaget for krav om arbejdstilladelse, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 18, jf. udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2.

Det udenlandske familiemedlem er ikke omfattet af integrationsloven, jf. integrationslovens § 2, stk. 3, således som denne bestemmelse er fortolket i Integrationsministeriets brev af 22. april 2004, der vedlagt som bilag 4.

Tidsbegrænset opholdsret ophører, hvis det udenlandske familiemedlem ikke længere opfylder betingelserne for det udstedte registreringsbevis eller opholdskort, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 30, stk. 1, hvis grundlaget for det udstedte registreringsbevis eller opholdskort var urigtigt, eller hvis den pågældende har opnået registreringsbeviset eller opholdskortet ved svig, herunder i kraft af et pro forma-ægteskab, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 32, stk. 2. Afgørelse herom, herunder inddragelse af tredjelandstatsborgeres opholdskort, foretages af Udlændingesservice, og udlændingelovens § 26, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 32, stk. 1. Styrelsens afgørelse kan påklages til Integrationsministeriet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 35.

Tidsubegrænset ophold

Familiemedlemmer, der er EU-statsborgere, har ret til tidsubegrænset ophold her i landet, når pågældende har haft lovligt ophold her i landet uafbrudt i 5 år, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 19, stk. 1, og bevis for ret til tidsubegrænset ophold udstedes af Udlændingesservice, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 28, stk. 1, og § 33, stk. 3.

Familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, har ret til tidsubegrænset ophold her i landet, når pågældende har haft lovligt ophold her i landet uafbrudt i 5 år og i hele denne periode har boet sammen med den danske statsborger, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 19, stk. 4, der finder analog anvendelse. Tidsubegrænset opholdskort udstedes for 10 år af Udlændingesservice, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 28, stk. 1, og § 33, stk. 3. Det tidsubegrænsede opholdskort fornys automatisk hvert 10. år.

Tidsubegrænset opholdsret ophører, hvis det udenlandske familiemedlem har opholdt sig uden for landet i mere end 2 på hinanden følgende år, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 31, hvis grundlaget for det udstedte registreringsbevis eller opholdskort var urigtigt, eller hvis den pågældende har opnået registreringsbeviset eller opholdskortet ved svig, herunder i kraft af et pro forma-ægteskab, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 32, stk. 2. Afgørelse herom, herunder inddragelse af tredjelandstatsborgeres opholdskort, foretages af Udlændingesservice, og udlændingelovens § 26, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 32, stk. 1. Styrelsens afgørelse kan påklages til Integrationsministeriet, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 35.

3. Ikrafttræden

Denne meddelelse træder i kraft straks med virkning for alle verserende sager, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 38. Samtidig hermed ophæves familiesammenføringsmeddelelse nr. 1/06 af 4. oktober 2006.

Anni Fode

BILAG

NOTAT

Dato: 10. april 2008
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2008/4059-695
Sagsbeh.: JVD

Notat om praksisændring i sager om ansøgning om familiesammenføring til danske statsborgere efter EU-rettens regler om fri bevægelighed som følge af EF-domstolens dom i Eind-sagen, sag nr. C-291/05

Baggrund

EF-traktatens regler om fri bevægelighed giver under visse betingelser EU-borgere ret til at tage længerevarende ophold i et andet EU-land f.eks. for at arbejde eller drive virksomhed. EU-reglerne giver i den forbindelse EU-borgernes familiemedlemmer adgang til at tage ophold i det andet EU-land.

EF-traktatens regler om fri bevægelighed for EU-borgere og disses familier regulerer først og fremmest adgangen til at tage ophold i andre EU-lande end EU-borgerens hjemland.

Det følger dog af EF-domstolens praksis, at en EU-borger ikke i alle tilfælde er afskåret fra at påberåbe sig at være omfattet af EF-reglerne i sit eget land, hvis den pågældende har gjort brug af retten til fri bevægelighed, jf. eksempelvis EF-domstolens dom fra 1992 i sag C-370/90 (Singh).

Hidtidig praksis

På baggrund af retspraksis fra EF-domstolen stiller de danske udlændingemyndigheder følgende betingelser for opholdstilladelse til en udenlandsk ægtefamilie/familie til en dansk statsborger, der har opholdt sig i et andet EU/EØS-land:

1. Den danske statsborger skal have opholdt sig i et andet EU/EØS-land som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder.
2. Den danske statsborger skal ved sin tilbagevenden til Danmark ernære sig som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder.
3. Ved et ægteskab skal ægteskabet fortsat bestå ved ægtefællernes indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i Danmark.

4. Den udenlandske ægtefælle/familie skal lovligt have boet i det EU/EØS-land, hvor den danske statsborger har udnyttet retten til ophold som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder.

EF-domstolens dom i Eind-sagen

EF-domstolen afsagde den 11. december 2007 dom i den såkaldte Eind-sag (sag C-291/05). Sagen drejer sig om en nederlandsk mand, der i februar 2000 rejste til Storbritannien for at arbejde. Mens han opholdt sig i Storbritannien, indrejste hans 11-årige datter, der havde statsborgerskab i Surinam, direkte fra Surinam til Storbritannien, hvor hun fik opholdstilladelse.

I oktober 2001 rejste den nederlandske mand tilbage til Nederlandene sammen med sin datter, og datteren søgte om opholdstilladelse i Nederlandene. Datteren fik afslag på opholdstilladelse i Nederlandene, da faderen efter sin tilbagevenden til Nederlandene modtog kontanthjælp og ikke udførte eller søgte arbejde. De nederlandske myndigheder mente således, at faderen ikke var omfattet af EU-reglerne om arbejdskraftens fri bevægelighed, da han netop ikke søgte eller udførte arbejde i Nederlandene, da han vendte tilbage.

EF-domstolen udtalte, at en borger fra et land uden for EU (som datteren) har ret til familiesammenføring i den konkrete situation, selvom faderen (EU-borgeren) ikke udfører et reelt og faktisk arbejde ved sin tilbagevenden til sit hjemland (Nederlandene).

Praksisændring som følge af dommen

Integrationsministeriet har på baggrund af dommen besluttet at ændre praksis i sager om ansøgning om familiesammenføring til danske statsborgere efter EU-rettens regler om fri bevægelighed.

Praksisændringen betyder, at det ved afgørelsen om, hvorvidt udlændinge, der søger familiesammenføring til en dansk statsborger under henvisning til, at den danske statsborger har udnyttet sin ret til fri bevægelighed, har ret til ophold her i landet, ikke er en betingelse, at den danske statsborger efter sin tilbagevenden ernærer sig i Danmark som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder eller pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder.

Praksisændringen betyder således, at den nævnte betingelse 2) ovenfor bortfalder. Der henvises til Eind-dommens præmis 45.

Det bemærkes, at adgangen til familiesammenføring til en dansk statsborger efter EU-rettens regler om fri bevægelighed ud fra en analog anvendelse af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område omfatter de familiemedlemmer, der er nævnt i artikel 2, nr. 2, i direktivet.

Praksisændringen ændrer ikke i de øvrige betingelser for udlændinges adgang til familiesammenføring til danske statsborgere efter EU-rettens regler om fri bevægelighed, herunder betingelsen om, at den danske statsborger skal have opholdt sig i et andet EU/EØS-land som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder eller pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, samt betingelsen om, at den udenlandske ansøger skal have opholdt sig lovligt i den medlemsstat, hvor den danske statsborger har udnyttet sin ret til fri bevægelighed.

Praksisændringens tidsmæssige virkning

Praksisændringen har virkning fra og med den 11. december 2007, hvor EF-dommen i Eindsagen blev afsagt.

Einddommen, der er en afgørelse i en præjudiciel sag, er en konstaterende – men ikke retsstiftende – dom med den konsekvens, at dommen i princippet får retsvirkninger fra ikrafttrædelsen af den fortolkede regel. Imidlertid har EF-domstolen i sin praksis anerkendt, at ud fra et retssikkerhedsprincip er det ikke et krav efter EU-retten, at en administrativ myndighed principielt er forpligtet til at omgøre en forvaltningsafgørelse, der er blevet endeligt afgjort.

Det er Integrationsministeriets vurdering, at udlændingemyndighederne ikke af egen drift er forpligtet til at undersøge, om sager afgjort før den 11. december 2007 skal genoptages. Ministeriet har herved lagt vægt på, at det ikke vil være muligt ud fra generelle kriterier at udskille de tidligere afgjorte sager, hvor Einddommen kan have betydning, da disse ikke registreres på en sådan måde, at de umiddelbart vil kunne udfindes. Ministeriet har endvidere lagt vægt på, at dommen fra EF-domstolen vedrørte en nederlandsk sag, og at den underkendte praksis ikke var udtryk for en klar lovstridig (EU-retsstridig) praksis. Der kan henvises til Folketingets Ombudsmands egen drift-undersøgelse i EDP 1997.183 samt Folketingets Ombudsmands udtalelse i FOB 2003.357, hvoraf de nævnte kriterier fremgår for, hvornår der må antages at foreligge en pligt for myndigheden til af egen drift at genoptage sager, der er berørt af en overordnet myndigheds eller en domstols underkendelse af myndighedens retsanvendelse eller praksis.

Såfremt en person selv henvender sig til myndighederne med henblik på at søge om genoptagelse, skal spørgsmålet om genoptagelse af sagen vurderes efter almindelige forvaltningsretlige principper.

Internationalt Kontor
Att.: Henrik Thomassen

BILAG 2

Dato:
Kontor: Udlændingelovskonto-
ret
J.nr.: 2006/4041/122-12
Sagsbeh.: SWE

Ved e-mail af 10. april 2006 til Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har Internationalt Kontor anmodet om bidrag til besvarelse af vedlagte henvendelse fra Kommissionen om familiesammenføring af ægtefæller til danske statsborgere efter EU-reglerne. Erhvervs- og Familiesammenføringskontoret har videresendt Internationalt Kontors anmodning til Udlændingelovskontoret.

Udlændingelovskontoret kan oplyse, at bekendtgørelse nr. 358 af 21. april 2006 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen), gennemfører de dele af direktiv 2004/38/EF, som ikke er gennemført ved udlændingeloven. EU-opholdsbekendtgørelsen omhandler i lighed med direktivet udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer. EU-opholdsbekendtgørelsen vedlægges til orientering.

Ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark fra en anden medlemsstat efter der at have benyttet deres ret til fri bevægelighed på nærmere angiven måde, har ret til at opholde sig her i landet på lige fod med ægtefæller til andre EU-statsborgere.

Denne særlige ret til ophold kan udledes af Singh-dommen og Akrich-dommen og gælder for ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter indtil da at have opholdt sig i en anden medlemsstat som arbejdstagere, som selvstændige erhvervsdrivende – herunder tjenesteydere – som pensionerede arbejdstagere eller som pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, jf. personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra a, artikel 7, stk. 3, og artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2004/38/EF. Det er en betingelse, at den danske ægtefælle også ved tilbagekomsten til og under det fortsatte ophold i Danmark har status som enten arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som pensioneret arbejdstager eller pensioneret selvstændig erhvervsdrivende. Det bemærkes, at pensionerede arbejdstagere og pensionerede selvstændige erhvervsdrivende efter en praksisændring i [september] 2006 er blevet omfattet af den persongruppe, der kan medbringe ægtefæller til Danmark efter at have benyttet sig af retten til fri bevægelighed i et andet EU-land.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, jf. herved personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra c, i direktiv 2004/38/EF, og restgruppen af selvforsørgende personer, jf. herved

personkredsen opregnet i artikel 7, stk. 1, litra b, i direktiv 2004/38/EF, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det bemærkes i den forbindelse, at direktiv 2004/38/EF – der som anført ovenfor omhandler udenlandske EU-statsborgere og deres familiemedlemmer – ikke giver samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende og restgruppen af selvforsørgende, som for personer, der er arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende. Således kan der efter direktivet over for studerende og selvforsørgende stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle. Der er derfor holdepunkter for også uden for direktivets anvendelsesområde at stille de to persongrupper forskelligt. Integrationsministeriet administrerer på denne baggrund adgangen til ægtefællesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for ægtefællesammenføring skal opfyldes af ægtefæller til studerende og restgruppen af selvforsørgende, jf. udlændingelovens § 9.

Sager vedrørende opholdstilladelse til ægtefæller til danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark som arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, pensionerede arbejdstagere eller pensionerede selvstændige erhvervsdrivende, er ikke formelt set omfattet af EU-bekendtgørelsen, da denne – i lighed med direktiv 2004/38/EF – som anført kun omhandler udenlandske EU-borgere og deres familiemedlemmer. Derfor meddeles opholdstilladelsen af lovtekniske grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at ægtefæller til danske statsborgere med hensyn til retten til ophold stilles på samme måde som ægtefæller til udenlandske EU-statsborgere, dvs. i overensstemmelse med de krav, der følger af EU-retten, herunder direktiv 2004/38/EF og EF-domstolens praksis, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3, hvorefter de begrænsninger, der følger af udlændingeloven, kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler. Derfor behandles sagerne – uanset at de som nævnt formelt set ikke er omfattet af EU-opholdsbekendtgørelsen – i alt væsentligt efter samme principper som dem, der har fundet udtryk i EU-opholdsbekendtgørelsen, jf. navnlig dennes §§ 7 og 10.

Opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, til en medfølgende ægtefælle er betinget af, at parterne ved parrets indrejse i Danmark og under det fortsatte ophold i landet er gift.¹

Det er endvidere en betingelse, at den udenlandske ægtefælle – uanset om denne er tredjelandstatsborger eller EU-statsborger – lovligt har boet i det EU-land, hvor den danske ægtefælle har anvendt EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, jf. herved Akrichdommen, særligt præmis 50, og EU-opholdsbekendtgørelsens §§ 7 og 10. Er den udenlandske ægtefælle tredjelandstatsborger, skal den pågældende således være meddelt opholds-

---

¹ Det bemærkes, at faste samlevere over 18 år sidestilles med ægtefæller. Det er dog en betingelse, at parret har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed, og at parret under opholdet i Danmark fortsat samlever på fælles bopæl. Endvidere stilles der krav om, at den danske samlever påtager sig at forsørge ansøgeren, jf. herved artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 13.

tilladelse/-bevis/-dokument af de nationale myndigheder i det land, hvor parret forinden indrejsten i Danmark har taget ophold.

Det bemærkes, at meddelelse af opholdstilladelse frem til den 30. april 2006, i tilfælde hvor den danske ægtefælle havde lønnet beskæftigelse her i landet, endvidere var betinget af, at den danske ægtefælle rådede over en bolig, der svarede til de krav, der ansås for normale for danske arbejdstagere i det område, hvor den danske ægtefælle var beskæftiget, jf. den tidligere gældende artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 og § 5, stk. 3, i den tidligere gældende EU/EØS-bekendtgørelse (EU/EØS-bekendtgørelse nr. 1255 af 28. november 2005). Dette boligkrav gælder som følge af ophævelsen af artikel 10 i forordning 1612/68 ikke længere.

Det følger af udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 7, at den udenlandske ægtefælle har ret til at tage arbejde eller etablere selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, jf. herved tilsvarende udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, artikel 23 i direktiv 2004/38/EF og EU-opholdsbekendtgørelsens § 15 for familiemedlemmer til udenlandske EU-statsborgere.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere, der benytter deres ret til fri bevægelighed, gives tidsbegrænset for op til fem år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7 og 8. Efter fem års tidsbegrænset opholdstilladelse får den medfølgende ægtefælle tidsbegrænset opholdstilladelse efter principperne i EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, hvis en tilsvarende medfølgende ægtefælle til en udenlandsk EU-statsborger ville have opnået ret til tidsbegrænset ophold efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 16, jf. artikel 16 i direktiv 2004/38/EF.

Ved ægtefællesammenføring efter udlændingelovens almindelige regler stilles der som udgangspunkt en række betingelser, herunder krav om alder, fælles bopæl, tilknytning, bolig, sikkerhedsstillelse på ca. 50.000 kr. samt om, at den herboende ikke har modtaget visse offentlige ydelser inden for det sidste år. Disse betingelser stilles ikke i forbindelse med udstedelse af registreringsbeviser og opholdskort på baggrund af EU-reglerne efter EU-opholdsbekendtgørelsen. Disse betingelser stilles heller ikke i forbindelse med udstedelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, på baggrund af EU-reglerne.

Afgørelser om opholdstilladelser efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Integrationsministeriet.

Efter EU-opholdsbekendtgørelsen skal afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der selv er EU-statsborgere, træffes straks efter ansøgningens indgivelse. Afgørelser om udstedelse af opholdsdokument til EU-statsborgeres familiemedlemmer, der er tredjelandsstatsborgere, skal træffes hurtigst muligt og senest seks måneder efter ansøgningens indgivelse. Der kan henvises til artikel 8, stk. 2, artikel 10, stk. 1, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF og § 33 i EU-opholdsbekendtgørelsen.

Afgørelser om udstedelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til ægtefæller til danske statsborgere på baggrund af EU-reglerne træffes så hurtigt som muligt. Det

bemærkes, at der i forbindelse med de pågældende sager ofte skal indhentes yderligere oplysninger fra den danske ægtefælle til brug for sagens afgørelse. En afgørelse vil i sådanne tilfælde derfor ikke kunne træffes straks efter ansøgningens indgivelse.

Det kan anføres over for Kommissionen, at Integrationsministeriet skal beklage, hvis Udlændingestyrelsen ikke i alle sager har truffet afgørelse straks efter modtagelse af alle fornødne oplysninger, og at Integrationsministeriet vil anmode Udlændingesservice om at sikre, at Udlændingesservice så vidt muligt træffer afgørelse hurtigst muligt i alle sager.

Kopi af opholdmeddelelse nr. 16/06 af 7. juli 2006 om behandling af ansøgninger om ægtefællesammenføring til danske statsborgere, der anvender retten til fri bevægelighed efter EF-traktaten vedlægges.

Med venlig hilsen

Oluf Engberg

BILAG

3

NOTAT

Dato: 21. december 2004
Kontor: Lovkontoret
J.nr.:
Sagsbeh.: OEN
Fil-navn: Fam samf medd nr 1 af 27
5 08 - bilag 3

Omfatter principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen ægtefæller til studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe.

EF-domstolen har i Singh-dommen af 7. juli 1992 (sag C 370/90) udtalt, at den fri bevægelighed for arbejdstagere og den fri etableringsret for selvstændige erhvervsdrivende medførere, at en statsborger i en medlemsstat, som sammen med sin ægtefælle rejser til en anden medlemsstat for at udøve lønnet beskæftigelse, ved tilbagevenden til oprindelseslandet for at etablere sig dér kan medbringe ægtefællen i medfør af EU-rettens regler uanset ægtefælens nationalitet.

I Akrich-dommen af 23. september 2003 (sag C-109/01) har EF-domstolen udtalt, at det anførte i Singh-dommen også gælder i en situation, hvor en EU-borger vender tilbage til oprindelseslandet for at udøve lønnet beskæftigelse. EF-domstolen udtaler endvidere bl.a., at det ikke kan betegnes som uretmæssig unddragelse af national lovgivning, at formålet med, at ægtefællerne har bosat i et andet EU-land, er at kunne vende tilbage til oprindelseslandet i medfør af EU-rettens regler. Det afgørende er, at EU-borgeren udøver eller ønsker at udøve beskæftigelse.

EF-domstolen har ikke taget stilling til, om denne adgang til at medbringe ægtefæller i forbindelse med udnyttelsen af den fri bevægelighed for arbejdstagere og den fri etableringsret for selvstændige erhvervsdrivende (økonomisk aktivitet) også gør sig gældende for studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe, der benytter sig af retten til tage ophold i et andet EU-land.

Det forhold, at enhver unionsborger siden 1993 har haft en traktathjemlet ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, taler for, at EF-domstolen i eventuelle kommende sager vil nå frem til, at dette er tilfældet.

På den anden side følger det af EU-reglerne, at der ikke er samme adgang til ægtefællesammenføring for personer, som udøver retten til fri bevægelighed for økonomisk aktivitet, og for personer, som udnytter retten til fri bevægelighed for studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe. Således kan der over for de sidstnævnte grupper stilles krav om, at de forsørger den medfølgende ægtefælle.

Spørgsmålet om, hvorvidt principperne i Singh-dommen og Akrich-dommen kan udstrækkes til at også at omfatte studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe, kan ikke besvares med sikkerhed, før EF-domstolen har taget stilling hertil.

Denne retsikkerhed må i øvrigt antages at være baggrunden for, at man i Tyskland og UK har fortolket de nævnte domme forskelligt. Således har det tyske forbundsministerium for indenrigsforhold antaget, at de principper, der er anvendt i de nævnte domme, omfatter studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe, mens UK modsat ikke anvender principperne i forhold til disse persongrupper.

På den baggrund vil Integrationsministeriet administrere adgangen til familiesammenføring således, at udlændingelovens almindelige betingelser for familiesammenføring som udgangspunkt finder anvendelse på familiemedlemmer til studerende, pensionister og den såkaldte restgruppe.

Udlændingestyrelsen
4. familiesammenføringskontor
Ryesgade 53
2100 København Ø

BILAG

Dato: 22. april 2004
Kontor: 1. integrationskontor
J. nr.: 2004/5040-86
Sagsbeh.: jga
Fil-navn: Brev.udlst.singh

Ved e-mail af 5. marts 2004 har Udlændingestyrelsen forespurgt om, hvorvidt udlændinge, der meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c efter principperne i den såkaldte Singh-dom, er omfattet af integrationsloven.

Integrationsministeriet skal i den anledning oplyse følgende:

Af bestemmelsen i § 2 i integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1035 af 21. november 2003, fremgår følgende:

§ 2. Loven gælder for udlændinge med lovligt ophold i Danmark. Ved udlændinge forstås i denne lov flygtninge og indvandrere, jf. stk. 2, med lovligt ophold i Danmark.

Stk. 2. Ved flygtninge forstås i denne lov flygtninge m.v., jf. § 54. Ved indvandrere forstås i denne lov familiesammenførte udlændinge til flygtninge, jf. § 55, samt andre familiesammenførte udlændinge, jf. § 56.

Stk. 3. Loven gælder ikke for udlændinge, der er statsborgere i et andet nordisk land eller er statsborgere i et land, der er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde, eller er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

Stk. 4. Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt en udlænding er omfattet af integrationsloven.

Bestemmelsen i integrationslovens § 2, stk. 3, indebærer bl.a., at loven ikke gælder for udlændinge, der er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

Af EF-domstolens dom af 7. juli 1992, C-370/90, (Singh-dommen), følger, at en medlemsstat i henhold til traktatens artikel 52 og direktiv 73/148 er forpligtet til at tillade indrejse til og ophold på sit område for en ægtefælle uanset dennes nationalitet til en statsborger i medlemsstaten, som sammen med ægtefællen er udrejst til en anden medlemsstat for dér at udøve en lønnet beskæftigelse, jf. traktatens artikel 48, og som på ny indrejser og etablerer sig, jf. traktatens artikel 52, i den medlemsstat, som han eller hun er statsborger i. Af dommen fremgår endvidere, at ægtefællen skal indrømnes mindst de samme rettigheder som dem, vedkommende ville blive indrømmet efter fællesskabsretten, såfremt hans eller hendes ægtefælle indrejste og tog ophold i en anden medlemsstat.

Det er Integrationsministeriets opfattelse, at udlændinge, der meddeles opholdstilladelse her i landet på grundlag af de principper, som EF-domstolen har fastlagt i Singh-dommen, er omfattet af fællesskabsrettens regler om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v.

På den baggrund skal Integrationsministeriet oplyse, at det er ministeriets opfattelse, at integrationsloven ikke gælder for udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingeloven på grundlag af principperne i Singh-dommen.

Med venlig hilsen

Peter S. Willadsen